

שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלִי אֶהְבִּיךָ

Psalm 122:6

Esther
De trouw van God
Chag poerim sameach

Tijdens het Poerimfeest denk ik aan de trouw van God aan Israël, Zijn verbondsvolk van het eerste uur dat opnieuw onder vuur ligt in de wereld. Wist je dat Israël nooit zo vervolgd is geweest door de moslims maar vooral heeft geleden in christelijk Europa? Voor hen is het Kruis niet het symbool van verzoening maar van hun vervolging, van gruweldaden. Maken wij nog een kans? Kerkvaders waar menigeen mee wegloupt, hebben er alles aan gedaan karaktermoord op hen te plegen in hun preken. Kunnen wij God ooit onder ogen komen met wat wij Israël hebben aangedaan? Zal Hij ons christenen dat zwaar aanrekenen, en ons over de knie leggen om hun leed? Wij christenen die denken de betere religie te hebben omdat wij Jezus hebben leren kennen. Hebben wij hen jaloers gemaakt, wat Paulus pende (Rom.11:11, 14)? Zullen wij geoordeeld worden met de volkeren, wat Joel 3 voorzegt dat gaat gebeuren?

Een bidstond

Ik denk ook terug aan hoe ik meer dan tien jaar geleden tijdens een bidstond Esther 3 las en daarna Esther 2. Ik was toen nog niet zo bekend met het verhaal van Esther, maar die avond veranderde dat subiet.

Ik sloeg mijn bijbel open en las: "Na deze gebeurtenissen maakte koning Ahasveros de Agagiet Haman, de zoon van Hammedata, groot, verhief hem in aanzien en plaatste zijn zetel hoger dan die van alle vorsten die bij hem waren. 2 En alle dienaren des konings die in de poort des konings waren, knielden en wierpen zich voor Haman ter aarde, want aldus had de koning ten aanzien van hem geboden. Mordechai echter knielde niet en wierp zich niet ter aarde." (Est 3:1-2 NBG)

Agagiet

Ik geloofde mijn eigen ogen niet. Eén pikant detail sprong op van de bladzijde: "de Agagiet". Dat kan toch niet waar zijn?! dacht ik. Ik kan me niet herinneren hoe die bidstond eindigde, wel dat ik niet wist hoe gauw ik thuis kon komen om uit te zoeken of wat ik dacht dat er stond waar was. Daar las ik ook over Mordechai in Esther 2: 5 "Nu was er in de burcht Susan een Joods man, wiens naam was Mordekai, de zoon van Jaïr, de zoon van Simi, de zoon van Kis, een Benjaminit, 6 die weggevoerd was uit Jeruzalem met de ballingen die weggevoerd waren met Jechonja, de koning van Juda, welke Nebukadnessar, de koning van Babel, in ballingschap had weggevoerd. (Est 2:5-6 NBG).

Dat vers over Mordechai is even intrigerend als dat over Haman.

Haman

De Agagiet Haman was een nazaat van Agag, de koning van de Amalekieten die Saul om had moeten brengen in opdracht van God maar wat hij niet deed (1 Samuel 15). Het kostte hem zijn koningschap waarna David aantrad (1 Samuel 16). Saul bracht iedereen om maar spaarde Agag levend, staat er in 1 Samuel 15:8. Als Saul gehoorzaam was geweest aan Gods opdracht, dan was de Agagiet Haman in Esther er nooit geweest. Dan was het boek Esther nooit in de bijbel gekomen.

Mordechai

Het andere pikante detail dat van het papier sprong was dat Mordechai die weigerde voor Haman te buigen nota bene een nazaat was van koning Saul, uit Kis. Wist Mordechai wat er zo'n 600 jaar eerder was misgegaan? Wist Haman het óók, en dat bijna heel zijn volk, de Amalekieten, was uitgeroeid door Israël? Wilde hij daarom Israël in de tijd van Esther van de kaart vegen in het grote rijk van Ahasveros dat regeerde tot aan India, om wraak te nemen? Meer aan de gang

De twee mannen waren aartsvijanden van elkaar vanwege hun geschiedenis, maar daar was meer aan de gang dan je met natuurlijke ogen ziet. Er was in de dagen van Esther niet alleen een persoonlijk conflict tussen Haman en Mordechai, en tussen hun families/stammen (Agagieten en Benjaminiten), en tussen hun volken (Israëlieten en Amalekieten). Maar er was nog een veel groter conflict in de geestelijke wereld: tussen God en de duivel die niet wilde dat Israël de wereld de Messias zou geven die zo'n 475 jaar later het levenslicht zag en in de kribbe lag. Het was al misgegaan in Exodus 17 toen Jozua met de Amalekieten streed toen die Israël aanvielen na de Exodus. Maar God won. Hij gaat door. Want God wist dat Israël de Messias aan de wereld zou geven, Yeshua.

Dankbaar

Wat ben ik dankbaar voor Israël: Zonder hen zou de wereld vergaan. Wat ben ik dankbaar voor Esther, de knappe Hadassah: één vrouw in de hand van God voorkwam een shoah. Wat ben ik dankbaar voor Mordechai: Hij was trouw aan Gods opdracht aan Saul. Wat ben ik dankbaar aan de God van Israël: Hij zal Zijn plannen met dit volk en met ons volbrengen, welke vijand Hij en wij ook tegenkomen. Hij zal ons redden uit de greep van de boze. En Israël zal nog een grote zegen zijn in de wereld (Hand.15:14-17).

De geest van Amalek waart nog steeds rond. Maar God blijft trouw aan Zijn plannen en aan Zijn volk.

Chag Poeriem sameach chevariem. Chag Pesach sameach ook.